ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, επικρατούν στην εποχή μας διάφορες θεωρίες συνωμοσίας είναι:

- Ο καταιγισμός πληροφοριών στην εποχή μας λόγω της πληθώρας των μέσων.
- Οι πληροφορίες είναι άσχετες και ασυνάρτητες μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να μη συγκροτούν μια θεωρία.
- Το κενό πληροφορίας και ένωσής τους σε μια θεωρητική βάση καλύπτουν οι διάφορες θεωρίες συνωμοσίας.
- Ο κόσμος έχει γίνει πολυσύνθετος για τον μέσο άνθρωπο, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να βρει εύκολα εξηγήσεις.

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 2^η παράγραφο του Κειμένου 1 δεν παρατηρείται ολοκληρωμένη δομή, καθώς υπάρχει η θεματική πρόταση («Υπάρχουν όμως και διαφορές») και στο υπόλοιπο τμήμα της οι λεπτομέρειες/σχόλια. Απουσιάζει η περίοδος – κατακλείδα. Ο τρόπος με τον οποίο οργανώνεται δομικά η παράγραφος είναι η σύγκριση – αντίθεση ανάμεσα στις παλαιότερες μυθολογίες και στις σύγχρονες θεωρίες συνωμοσίας.

3° Υποερώτημα (μονάδες 15)

Λέξεις ή φράσεις που ταιριάζουν σε προφορικό παρά σε γραπτό λόγο:

- «δεν ξέρουμε από πού κρατά η σκούφια τους»
- «ήταν δακτυλοδεικτούμενες»
- «που ξεσκέπαζε»
- «έφτιαξαν τον Δία»
- «πνίγονται σε πληροφορίες»

- «κυκλοφορεί στα κοινωνικά δίκτυα»
- «δίνουν την παρηγοριά»

Η επιλογή του συγγραφέα να χρησιμοποιήσει ένα πιο απλό λεξιλόγιο αποδίδεται στο ότι το θέμα που πραγματεύεται συνδέεται με την επιστήμη, είναι ένα θέμα σύνθετο, σχετίζεται με το χάσμα των ανθρώπων με την επιστημονική γνώση σήμερα, ειδικά επειδή η εποχή είναι πολύπλοκη και οι πληροφορίες πολλές και συγκεχυμένες. Γι' αυτό θέλει να καταστήσει πιο σαφές το θέμα και εύκολη την πρόσληψή του. Άλλωστε, το κείμενο είναι δημοσίευμα σε έντυπο πλατιάς κυκλοφορίας (εφημερίδα «Καθημερινή») και απευθύνεται στον μέσο αναγνώστη.

OEMA 4

Το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 φαίνεται ότι βρίσκεται σε ταραγμένη και γεμάτη σύγχυση συναισθηματική κατάσταση. Αυτή αποτυπώνεται στις φράσεις: «ραγισμένη φωνή» (επανάληψη), «που δεν-αντι-στοι-χού-νε-σε-συ-νδρο-μη-τές, λένε» (ο συλλαβισμός παραπέμπει σε ηχητικά μηνύματα της κινητής τηλεφωνίας, αλλά αποτυπώνει και τη σύγχυση στην οποία βρίσκεται η ποιητική φωνή), «ακυρώνει», «θρυμματίζω», «μπερδεύει», «ανακατεύει». Οι δύο τελευταίοι στίχοι, ειδικά το επίθετο «μόνη», είναι ενδεικτικοί του λόγου για τον οποίο το ποιητικό υποκείμενο νιώθει αυτή τη σύγχυση, απογοήτευση και αγανάκτηση. Οι σκέψεις και τα συναισθήματα που δημιουργούνται από την ανάγνωση του Κειμένου 2 για τη μορφή και την ουσία της επικοινωνίας σήμερα έχουν αρνητικό πρόσημο, αφού φαίνεται ότι οι νέες τεχνολογίες δυσχεραίνουν την προδιάθεσή μας να συνδεόμαστε με άλλους ανθρώπους, με αποτέλεσμα να απομακρυνόμαστε από ένα πλέγμα αλληλεπιδράσεων με τους άλλους.